

ὅπως λέει ἓνας μεγάλος συγγραφέας, ὁ ἐχθρός μας ἔχει τὴν ἀνάγκη τῆς ἀγάπης, τῆς ἀγάπης μας.

5. ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ἐκεῖ ὅμως ποὺ μᾶς δίνει ἡ Καινὴ Διαθήκη ἀναλυτικὰ καὶ μέ ἓναν ποιητικὸ τρόπο τὴν ἀξία τῆς ἀγάπης, εἶναι ὁλόκληρο τὸ δέκατο τρίτο κεφάλαιο τῆς πρώτης πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Ἄς δοῦμε αὐτὸ τὸ θαυμάσιο κείμενο:

«(1) Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἤχων ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. (2) Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. (3) Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. (4) Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, (5) οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, (6) οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ. (7) Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. (8) Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει. . . (13) Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων, ἡ ἀγάπη».

Καὶ τώρα ἂς δοῦμε τὴν ἐρμηνεία αὐτῶν τῶν τόσο δυνατῶν στίχων :

« (1) Ἐὰν μιλῶ ὅλες τὶς γλῶσσες τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀγγέλων ἀκόμα, μὰ δὲν ἔχω ἀγάπη, ἔγινα ἓνας χαλκὸς ποὺ δίνει ἤχους ξερούς ἢ ἓνα κύμβαλο ποὺ θορυβεῖ. (2) Καὶ ἂν εἶμαι προικισμένος μὲ χάρισμα προφητικὸ καὶ γνωρίζω ὅλα τὰ μυστήρια καὶ ὁλόκληρη τὴ σφαῖρα τῆς γνώσης τὴν ἔχω κατακτήσει, μὰ δὲν ἔχω ἀγάπη, τίποτα δὲν εἶμαι. (3) Καὶ ἂν μοιράσω σὲ ἐλεημοσύνες τὰ ὑπάρχοντά μου ὅλα κι ἂν παραδῶσω τὸ σῶμα μου γιὰ νὰ καῇ στὴ φωτιά, ἀλλὰ δὲν ἔχω ἀγάπη, σὲ τίποτα δὲν ὠφελοῦμαι. (4) Ἡ ἀγάπη εἶναι μακρόθυμη, γεμάτη καλοσύνη, ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι φθονερή, ἡ ἀγάπη δὲν καυχιέται, δὲν εἶναι ὑπερήφανη, (5) δὲν κάνει ἀσχημίες, δὲ γυρεύει τὸ συμφέρον της, δὲν ἐρεθίζεται, (6) δὲ λογαριάζει τὸ κακό, δὲ χαίρει μὲ τὴν κακία, ἀλλὰ χαίρεται ὅπου βλέπει τὴν ἀλήθεια. (7) Ὅλα τὰ ἀνέχεται, ὅλα τὰ πιστεύει, ἐλπίζει γιὰ τὸ καθετί, ὑπομένει τὸ καθετί. (8) Ἡ ἀγάπη ποτὲ δὲν ξεπέφτει (13) Ὡστε αὐτὰ τὰ τρία πιά μᾶς ἀπομένουν : πίστη, ἐλπίδα κι ἀγάπη. Μὰ τὸ πιὸ μεγάλο ἀπὸ τὰ τρία εἶναι ἡ ἀγάπη ».

Αὕτὴ εἶναι λοιπὸν ἡ καινούρια ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ, ποὺ ἦρθε νὰ ἀνατρέψῃ τὸν τρόπο ποὺ ὁ ἓνας ἄνθρωπος ἀντιμετώπιζε τὸν ἄλλο. Ἡ ἀγάπη εἶναι τὸ μέσο ποὺ μπορεῖ νὰ μετατρέψῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ θηρία σὲ ἁγίους.

